

Besparingen De Lijn zetten ons aan tot reactie en actie

Nieuws dinsdag 20 januari 2026

Met de septemberverklaring kwam de eerste zware klap binnen bij De Lijn. In plaats van een groeipad en een duidelijke visie op meer en beter openbaar vervoer, wordt De Lijn opnieuw opgezadeld met een besparing van 30 miljoen euro. Dit voelt als een echte doodsteek. Alsof dat nog niet volstaat, komt er nog eens een bezuiniging van 5 miljoen euro extra, wat het totaal op 35 miljoen euro brengt. We mogen hierbij niet vergeten dat de geraamde 30 miljoen euro inkomsten uit het tegengaan van zwartrijden naar alle waarschijnlijkheid niet zullen gehaald worden.

Dat deze besparingen op het netwerk zullen worden doorgevoerd, raakt De Lijn recht in haar corebusiness. Zoals zo vaak, zullen de gevolgen opnieuw gedragen worden door de chauffeurs en door iedereen die rechtstreeks in contact staat met hen. De top van de piramide blijft ondertussen buiten schot. Dat is niet te verantwoorden.

Niet alleen het personeel wordt getroffen, ook de reiziger zal dit voelen. Wat we in eerdere communicatie al aangaven, wordt hiermee bevestigd, bovendien in een nog scherpere vorm. De 'budgetneutraliteit' die door de vorige regering werd beloofd — een regering waarvan ook de huidige minister deel uitmaakte — wordt hiermee volledig onderuitgehaald. Of de lokale besturen dit nog blijven slikken binnen de vervoersregioraden, is zeer de vraag. Wie neemt het vandaag nog op voor onze reizigers? Blijkbaar liggen nog niet genoeg lokale mandatarissen wakker van hun kiezers. Al zien we ook stilaan verschuivingen. Zo viel op 6 januari 2026 in de media te lezen dat verscheidene gemeenten naar de rechter stappen tegen De Lijn en de Vlaamse regering. Wordt het decreet gevolgd? Volgens ons alvast niet. Deze gemeenten hebben dus meer dan gelijk om hiertegen in opstand te komen.

Luchtspiegelingen

Ook ACOD TBM zal dit niet zonder slag of stoot laten passeren. Deze besparing is de zoveelste op een rij en mist elke legitimiteit. De bevoegde minister - die binnen haar regering De Lijn zou moeten verdedigen - gooit ons liever voor de leeuwen en blijft hardnekkig vasthouden aan haar mantra dat wij inefficiënt zijn en meer met lege bussen rondrijden dan met reizigers. Tot op vandaag zijn de vakbonden nog steeds niet uitgenodigd voor een gesprek. Volgens ons heeft zij geen enkel benul van hoe het er binnen De Lijn echt aan toe gaat, maar blijft ze geloven in haar eigen fata morgana. ACOD TBM roept haar daarom op om naar de werkvloer te komen en met eigen ogen vast te stellen dat ons personeel veel en goed werk levert.

Maar het stopt daar niet. Ook de directie moet de ernst van deze situatie onder ogen zien en erkennen dat het zo niet verder kan. Zij moet het personeel door dik en dun verdedigen, want zij vertegenwoordigt de medewerkers richting het kabinet. De boodschap moet duidelijk zijn: "Neen, beste minister, dit kunnen wij niet en ons personeel kan dit niet dragen." Daarnaast moeten ook de interne budgettaire keuzes beter. Ondertussen zijn we vijf jaar verder sinds de reorganisatie De Lijn 2020, waarbij 250 bedienden moesten afvloeien en is dat personeelsbestand intussen opnieuw gegroeid. Er werden enkele goede keuzes gemaakt,

maar de grote verbetering die met deze toename van personeel gepaard had moeten gaan, blijft uit. Op de werkvloer ondervinden onze mensen dit elke dag. Het kan beter, en het moet beter.

Schuldig verzuim

Ten slotte richten we ons tot de raad van bestuur. De stilte en afwezigheid die we daar vaststellen, spreken boekdelen. Zij die het bedrijf zouden moeten steunen, kijken met open ogen toe hoe het volledig de verkeerde kant opgaat met de budgetten. Dit stilzwijgend toelaten grenst aan schuldig verzuim. Waar zijn de grote uitspraken in de media dat dit zo niet verder kan, zoals we die in de vorige legislatuur nog hoorden? Het is hun verantwoordelijkheid om de kat de bel aan te binden.

ACOD TBM zal dit niet laten passeren. Samen met iedereen die voorstander is van een sterk, degelijk en toegankelijk openbaar vervoer, bereiden wij ons voor om de strijd aan te gaan. Wij zullen niet toezien en niet stil afwachten tot het te laat is. In de komende weken zullen we ons beraden over welke acties we op het getouw zetten. Daarbij zullen we iedereen nodig hebben. Zoals ik eind vorig jaar al stelde in de Tribune: 2026 wordt een strijdbaar jaar. Dat zal snel zichtbaar worden.

Stan Reusen